

ΧΑΡΙΣ

Μελψ. Schumann : (Lass mich ihn am Busen), A, σ. 21

Φθάν' ἡ τόση σου κακία.

Τὴν καρδίαν μὴ μ' ὀρύττῃς.

‘Η πραότης, ἡ γλυκύτης
εἶναι αὗτ' ἡ γυναικεία;

Θνήσκω, ἀν σ' εὐχαριστῇ·
πλὴν τὰ βάσανα πρὸς τί;

Παῦσε νὰ μὲ θανατώνῃς·

ἢ, ἀν ν' ἀποθάνω θέλῃς,
τί τὸν θάνατον δὲν στέλλεις

ἐκ μιᾶς πληγῆς καὶ μόνης;

Πᾶν σου βλέμμα καὶ πληγὴ,
εἰς τὸν τάφον ὁδηγεῖ.

Χάριν δός μοι καὶ ἀν σφάλλω.

Μὴ δργίζεσαι. Δὲν πταίω
ἀν σὲ ἀγαπῶ, ἀν κλαίω,
ἀν τὸν ἔρωτά μου ψάλλω.

Μία λέξις σου μ' ἀρκεῖ,
κ' ἐν μειδίαμα γλυκύ.

